

PROSTOŽIVEČE MAČKE

IZVLEČEK PREDPISOV S POJASNILI

Verzija 1, 30.4.2009

KAZALO

I	Uvod	3
I.1	Na katere prostoživeče mačke se nanaša ta dokument?	3
II	Predpisi	5
II.1	Skrb za zapuščene živali	5
II.2	Pravna podlaga za delovanje društev na področju zaščite živali.....	6
II.3	Poraba javnih sredstev	7
III	Oskrba »prostoživečih« mačk	8
III.1	Zapuščene mačke in njihovi potomci.....	8
III.2	Označevanje prostoživečih mačk.....	8
III.2.1	Označevanje z mikročipom.....	8
III.2.2	Odstranjevanje konice ušesa.....	9
III.3	Ravnanje z obolelimi, poškodovanimi ali onemoglimi živalmi.....	10
III.3.1	Mikrosporija in druge dermatofitoze.....	10
III.3.2	Mačja levkoza in virusna imunosupresija mačk	10
III.4	Priporočene evidence o oskrbljenih prostoživečih mačkah, ki so bile izpuščene nazaj v okolje	11

I UVOD

Priporočila so namenjena uradnim veterinarjem za poenoteno tolmačenje predpisov v zvezi z dolžnostmi in pravicami zavetišč, društev za zaščito živali, ki delujejo v javnem interesu in lokalnih skupnosti pri zagotavljanju skrbi za zapuščene mačke in njihove potomce t.i. »prostoživeče mačke«.

I.1 NA KATERE PROSTOŽIVEČE MAČKE SE NANAŠA TA DOKUMENT?

Po definiciji Zakona o zaščiti živali so **prostoživeče živali** živali prosto živečih živalskih vrst, kot jih določa zakon, ki ureja ohranjanje narave. Tako izraz »**prostoživeče mačke**« na drugih področjih (področje ohranjanja narave, biologija, ekologija ipd.) označuje prostoživeče vrste iz družine mačk, kot so levi, tigri, risi in divje mačke.

V veterinarskih predpisih, izraz prostoživeče mačke pomeni **mačke, potomke udomačenih in zapuščenih mačk, ki nimajo lastnikov in živijo prosto v okolici.**

Poleg izraza »**prostoživeče**« mačke (ki je uporabljen v predpisih), bo na nekaterih mestih v nadaljevanju v izogib nesporazumom uporabljen tudi izraz »**zapuščene mačke in njihovi potomci**«.

Problematiko zapuščenih mačk in njihovih potomcev, torej prostoživečih oziroma brezdomnih mačk ureja

- **Zakon o zaščiti živali /ZZŽiv/** (Ur.l. RS, št. 98/1999, 126/2003, 61/2006-ZDru-1, 14/2007) ki določa pravice in obveznosti pri skrbi za brezdomne mačke,

in

- **Pravilnik o pogojih za zavetišča za zapuščene živali** (Ur.l.RS, 45/2000, 78/2004), ki v 12. členu določa ravnanje z brezdomnimi mačkami.

ZZŽiv definira zapuščene živali kot živali, ki so najdene, oddane ali odvzete **hišne** živali. V 27. členu zakon določa, da je skrb za zapuščene živali lokalna zadeva javnega pomena, pri čemer **lokalne skupnosti** zagotavljajo oskrbo zapuščenih živali v sodelovanju z **zavetišči**. Natančnejše pogoje za delovanje zavetišč predpisuje Pravilnik o pogojih za zavetišča za zapuščene živali (Ur.l.RS, 45/2000, 78/2004). Zakon o zaščiti živali pa v 31. členu določa tudi, da če se **društvo** ukvarja z oddajo oziroma prodajo zapuščenih živali, mora glede namestitve in oskrbe živali izpolnjevati pogoje, ki so predpisani za zavetišča, v kar so vključene tudi različne evidence in ustrezno označevanje oddanih živali.

Pravilnik o pogojih za zavetišča v 12. členu določa, kako **ravnati s zapuščenimi** domačimi mačkami in njihovimi potomci. Namen določb v pravilniku je preprečevati nenadzorovano razmnoževanje mačk brez lastnikov. Mačka mora biti po opravljenem posegu sterilizacije ali kastracije ustrezno oskrbljena. Ko se vrne v okolje, mora biti ustrezno označena. Poleg tega je potrebno poudariti tudi to, da se žival vrne v okolje le, če je le-to primerno za bivanje in če

ni mogoče najti osebe, ki bi želela skrbeti za odlovljeno žival, ali pa živali ni mogoče ustrezno socializirati.

V obarvanih okvirjih je besedilo predpisov.

Pod okvirji so razlage, pojasnila ali priporočila v zvezi s posameznimi določbami predpisov.

UPORABLJENE KRATICE:

- CRPsi - Centralni register psov
- FelV - angl. Feline Leukemia Virus
- FIV - angl. Feline Immunodeficiency Virus
- ZDru - Zakon o društvih
- ZZŽiv - Zakon o zaščiti živali

II PREDPISI

II.1 SKRB ZA ZAPUŠČENE ŽIVALI

Zakon o zaščiti živali (ZZŽiv) v 27. členu določa, da se zapuščenim živalim zagotovi pomoč, oskrba in namestitve v zavetišču. Zagotovitev zavetišča je lokalna zadeva javnega pomena, ki se vrši kot javna služba. Lastnik zavetišča je lahko vsaka fizična ali pravna oseba, ki izpolnjuje predpisane pogoje. Izpolnjevanje pogojev za zavetišče ugotavlja upravni organ, pristojen za veterinarstvo.

Predpisi v RS torej nalagajo lokalnim skupnostim pomoč in oskrbo zapuščenim živalim na način, da se namestijo v zavetišče.

28. člen (ZZŽiv) določa naloge, ki jih opravlja imetnik zavetišča:

- sprejemanje prijav o zapuščenih živalih;
- zagotavljanje potrebne veterinarske pomoči;
- zagotavljanje ulova, prevoz, namestitve in oskrbo zapuščenih živali v zavetišču;
- skrb za iskanje skrbnikov teh živali oziroma prodajo ali oddajo živali novim skrbnikom;
- skrb za ažurno vodenje registra psov, ki ga enkrat letno posreduje lokalni skupnosti.

Imetnik zavetišča se šteje za skrbnika zapuščenih živali, dokler so te v zavetišču.
Imetnik zavetišča pri opravljanju svojih nalog sodeluje s pristojno veterinarsko službo in organizacijami za zaščito živali.

Zavetišče sprejema prijave o zapuščenih živalih (mačkah), kot to določa 29. člen ZZŽiv. Zavetišče je tisto, ki ima zakonsko določeno obvezo, da vrši ulov, prevoz in namestitve zapuščenih živali (mačk). Zavetišče tudi skrbi za iskanje skrbnikov najdenih živali in za oddajo živali novim skrbnikom. Izvaja tudi druge, z zakonom določene naloge, kot je na primer ažurno vodenje registra psov.

29. člen (ZZŽiv) določa, da kdor izgubi žival ali kdor najde zapuščeno žival, o tem obvesti zavetišče oziroma pristojno veterinarsko organizacijo.

Vsak, ki najde žival mora skladno s predpisi o tem obvestiti pristojno zavetišče ali pristojno veterinarsko organizacijo. Pristojna veterinarska organizacija je po ZZŽiv veterinarska organizacija s koncesijo za cepljenje psov proti steklini v skladu z zakonom, ki ureja veterinarstvo. Taka veterinarska ambulanta ima tudi dostop do Centralnega registra psov, v katerega lahko vpogleda in poišče imetnika psa.

Društva za zaščito živali ali občani lahko o najdbi zapuščene mačke obvestijo zavetišče, ki potem ravna v skladu z 28. členom zakona. Društva ali občani ne morejo sama opravljati odlova, prevzema in namestitve zapuščenih živali pri začasnih oskrbnikih, ter oddajati te živali novim skrbnikom.

Zakon o zaščiti živali pa v 31. členu določa tudi, da če se **društvo** ukvarja z oddajo oziroma prodajo zapuščenih živali, mora glede namestitve in oskrbe živali izpolnjevati pogoje, ki so predpisani za zavetišča, v kar so vključene tudi različne evidence in ustrezno označevanje oddanih živali.

Odlov zapuščenih mačk in njihovih potomcev sme opravljati samo tista fizična oziroma pravna oseba, ki za to izpolnjuje prepisane pogoje in je za tako dejavnost registrirana.

II.2 PRAVNA PODLAGA ZA DELOVANJE DRUŠTEV NA PODROČJU ZAŠČITE ŽIVALI

34. člen (ZZŽiv) določa, da strokovna in ljubiteljska društva na področju zaščite živali opravljajo dejavnost v javnem interesu v delu, v katerem namen ustanovitve in samo delovanje društva presega uresničevanje interesov članov društva.

Društvo deluje v javnem interesu:

1. če aktivno deluje na področju zaščite živali;
2. če organizira izobraževanje o zaščiti živali. govori o strokovnih in ljubiteljskih društvih, ki delujejo v javnem interesu:

Zakon o društvih (ZDru-1) Ur.l. RS 61/2006

Društvo v javnem interesu

30. člen (pogoji)

(1) Društvu se lahko podeli status društva, ki deluje v javnem interesu, če deluje na področju kulture, vzgoje in izobraževanja, zdravstvenega varstva, socialnega varstva, izvajanja družinske politike, varstva človekovih pravic, varstva okolja, **varstva živali**, športa, obrambe ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, gospodarstva, kmetijstva, gozdarstva, veterinarstva ali prehrane, zunanjih zadev, razvoja demokracije ali na drugih področjih, če njihovo **delovanje presega interese njegovih članov in je splošno koristno** (v nadaljnjem besedilu: društvo v javnem interesu).

(2) Društvu se podeli status iz prejšnjega odstavka, če izpolnjuje naslednje splošne pogoje:

- da njegovi ustanovitelji in člani niso pravne osebe javnega prava;
- da ima dejavnost, ki je v javnem interesu, opredeljeno v temeljnem aktu;
- da je registrirano in deluje najmanj dve leti pred vložitvijo vloge za pridobitev statusa;
- da je sredstva zadnji dve leti pretežno uporabljalo za opravljanje te dejavnosti ter da je redno izvajalo programe, projekte ali druge aktivnosti za uresničevanje namena in ciljev, ki so v javnem interesu;
- da ima izdelane programe bodočega delovanja;
- da lahko izkaže pomembnejše dosežke svojega delovanja.

(3) S posebnim zakonom se lahko podrobneje opredeli področje delovanja oziroma dejavnosti, ki so v javnem interesu, in lahko določijo tudi posebni pogoji za pridobitev tega statusa.

31. člen (podelitev statusa)

(1) O podelitvi statusa društva v javnem interesu odloči ministrstvo, pristojno za področje, na katerem društvo deluje (v nadaljnjem besedilu: pristojno ministrstvo).

(2) Če društvo prosi za podelitev statusa iz prejšnjega odstavka na več področjih, ki so v pristojnosti več ministrstev, o podelitvi statusa iz prejšnjega odstavka odloči ministrstvo, ki je pristojno za pretežni del dejavnosti društva, po predhodnem soglasju ostalih pristojnih ministrstev.

(3) Če društvo prosi za podelitev statusa na področju, za katerega ni pristojno nobeno ministrstvo, o podelitvi statusa društva iz prvega odstavka tega člena kot pristojno ministrstvo odloči ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(4) O podelitvi statusa društva v javnem interesu mora pristojno ministrstvo v osmih dneh obvestiti pristojni organ.

(5) O pritožbah zoper odločbe pristojnega ministrstva odloča Vlada Republike Slovenije.

Na področju zaščite živali društvo pridobi status društva, ki deluje v javnem interesu, če aktivno deluje na področju zaščite živali, če organizira izobraževanja na področju zaščite živali, če izkazuje pretežno porabo sredstev društva za namene javnega interesa in če tako dejavnost opravlja najmanj dve leti. Status društvu, ki deluje na področju zaščite živali, podeli Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Status društva, ki deluje v javnem interesu, je pomemben zaradi razumevanja porabe javnih finančnih sredstev, kot je določeno v 35. členu zakona. V prilogi temu dokumentu je seznam društev s področja zaščite živali, ki so pridobila status društva v javnem interesu, po podatkih ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano do 17.3.2009.

II.3 PORABA JAVNIH SREDSTEV

35. člen ZZŽiv določa, da ministrstvo, pristojno za veterinarstvo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) podeli društvu, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega člena, status društva, ki deluje v javnem interesu, z odločbo.

Društvu, ki deluje v javnem interesu, lahko ministrstvo iz proračuna Republike Slovenije oziroma lokalna samoupravna skupnost iz svojega proračuna, na podlagi pogodbe dodeli sredstva za opravljanje dejavnosti, ki so v javnem interesu.

Društvu, ki ne izpolnjuje več predpisanih pogojev, se ukine status društva, ki deluje v javnem interesu, z odločbo ministra.

Za javna sredstva iz proračuna RS ali iz proračunov lokalne samoupravne skupnosti lahko kandidira le društvo, ki je z odločbo Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pridobilo status društva, ki deluje v javnem interesu. S takim društvom se o porabi sredstev sklene **pogodba** o porabi sredstev.

Vendar iz določil 27. in 28. člena Zakona o zaščiti živali izhaja, da tudi društva, ki delujejo v javnem interesu, če **ne izpolnjujejo pogojev za zavetišča**, kot jih določa Pravilnik o pogojih za zavetišča za zapuščene živali, nimajo zakonske podlage za izvajanje odlova zapuščenih mačk, za oddajo teh mačk v veterinarsko oskrbo izbrani veterinarski organizaciji, ki opravi sterilizacijo oziroma kastracijo in ne morejo v ta namen prejemati sredstev iz proračuna lokalne skupnosti ali iz proračuna RS.

Iz tega izhaja tudi, da ne more katerakoli veterinarska organizacija za katerokoli društvo na **stroške lokalne skupnosti** vršiti veterinarske oskrbe, kastracije in sterilizacije zapuščenih brezdomnih mačk ali oskrbe drugih zapuščenih živali, temveč lahko izvaja oskrbo in omenjene posege na zapuščenih živalih izključno zavetišče oziroma za registrirano zavetišče izbrana veterinarska organizacija. Društva, ki niso registrirana kot društva, ki delujejo v javnem interesu, neupravičeno in nezakonito kandidirajo za sredstva iz proračuna lokalnih skupnosti ali proračuna RS. Poraba finančnih sredstev lokalne skupnosti ali proračuna RS za izvajanje veterinarske oskrbe, kastracije ali sterilizacije zapuščenih živali pri veterinarski organizaciji, ki jo izbere društvo, je prav tako v nasprotju s predpisi. Financiranje iz sredstev proračuna lokalne skupnosti ali proračuna RS sme potekati izključno preko zavetišča, storitve pa izvaja izključno veterinarska organizacija, ki jo je izbralo in z njo sklenilo pogodbo registrirano zavetišče, s katerim ima sklenjeno pogodbo lokalna samoupravna skupnost. Zavetišče lahko sklene pogodbo s poljubnim številom veterinarskih organizacij.

III OSKRBA »PROSTOŽIVEČIH« MAČK

III.1 ZAPUŠČENE MAČKE IN NJIHOVI POTOMCI

Pomoč in oskrbo zapuščenih živali, vključno z zapuščenimi prosto živečimi mačkami, skladno s predpisi, lahko izvaja le registrirano zavetišče. V trenutni zakonodaji ni predvideno, da bi društvo v okviru svoje dejavnosti vršilo odlov, prevoz in namestitvev pri začasnem oskrbniku. Društvo, ki se ukvarja z **oddajo** oziroma **prodajo** zapuščenih živali, mora glede namestitve in oskrbe živali izpolnjevati pogoje, ki so predpisani za zavetišča, v kar so vključene tudi različne evidence in ustrezno označevanje oddanih živali.

Iz navedenega izhaja, da je praksa društev z namestitvami zapuščenih živali k t.i. začasnim oskrbnikom, ki so člani društva, nezakonita. Prav tako je nezakonita tudi oddaja zapuščenih živali, nameščenih pri t. i. začasnih oskrbnikih, novim oskrbnikom.

Omenjene aktivnosti (odlov, oskrba, oddaja) se lahko v skladu z veljavno zakonodajo izvajajo le in izključno preko zavetišča. Seveda pa lahko zavetišče v okviru svojih dejavnosti za pomoč pri odlovu prostoživečih živali sodeluje z društvom oziroma društvo vključi v posamezne aktivnosti.

III.2 OZNAČEVANJE PROSTOŽIVEČIH MAČK

12. člen Pravilnika o pogojih za zavetišča za zapuščene živali določa, da imetnik zavetišča sprejme zapuščene prostoživeče mačke, jim zagotovi veterinarsko oskrbo, sterilizacijo oz. kastracijo in jih po okrevanju, ustrezno označene vrne v okolje, kjer so bile najdene, če je okolje primerno za vrnitev in če ni interesenta za oskrbnika teh mačk.

Pravilnik o pogojih za zavetišča za zapuščene živali določa, da morajo biti brezdomne mačke, ki se vrnejo v okolje, ustrezno označene. Predpisi o označevanju živali ne predvidevajo posebnega označevanja za mačke, z izjemo mačk, ki potujejo z lastnikom v druge države članice. Za take mačke je skladno z evropsko zakonodajo obvezno označevanje z mikročipom. Vendar pa Pravilnik o pogojih za zavetišča določa, da je obvezno z **mikročipom** označiti mačke, ki jih zavetišče odda novemu lastniku.

III.2.1 OZNAČEVANJE Z MIKROČIPOM

Mikročip je elektronska naprava velikosti nekaj mm, ki oddaja radijske valove o zapisani 15 mestni številki na čipu. Tak mikročip se vstavi s posebno iglo živali pod kožo. Številko zapisano na mikročipu je mogoče prebrati s pomočjo čitalca (sprejemnika), ki ga je treba približati mikročipu na razdaljo od 10 do 50 cm.

Prednost označevanja z mikročipom, je v tem, da je mačka označena s oznako, ki jo je težko izbrisati ali odstraniti, oznaka je trajna in neponovljiva.

III.2.2 ODSTRANJEVANJE KONICE UŠESA

Različne evropske organizacije, ki se ukvarjajo s problematiko prostoživečih mačk v mačjih kolonijah, zagovarjajo za zmanjšanje in nadzor mačje populacije metodo trap-neuter-release (ujami-steriliziraj/kastriraj-izpusti) in se zelo zavzemajo za na **daleč vidno oznako** prostoživeče mačke, ki je že oskrbljena.

Najpogostejša oznaka je odstranitev levega (dogovor) vršička uhlja. Odstrani se največ do 5 mm uhlja pri odraslih živalih, oziroma sorazmerno manj pri mladičih, hkrati ob sterilizaciji/kastraciji, ko je žival v splošni anesteziji.

Poseg ni primerljiv s kozmetičnim kupiranjem ušes pri psih!

Bistvena prednost takega načina označevanja je, da je mogoče od daleč videti ali je žival že sterilizirana oziroma kastrirana in preprečiti nepotreben stres zaradi ponovnega lovljenja in eventualni ponoven poseg.

OPOZORILO Po **20. členu Zakona o zaščiti živali**^a se popolno ali delno amputiranje telesnih delov in popolni ali delni odvzem ali uničenje organov ali tkiv vretenčarjev, ki je storjeno naklepno šteje za mučenje in je prepovedano. **Prepovedan** poseg je tudi **krajšanje** uhljev, razen če je **v korist živali**.

Če bo mačka označena na tak način, morda ostati v oskrbi dovolj časa, da se prepreči infekcija ali dodatne poškodbe rane. Nestrokovno opravljen poseg krajšanja uhljev (polovica odstranjenega ušesa, slabo zaceljena rana po posegu, dodatna infekcija ran in podobno...), ni v korist živali. Poseg opravljeni pri mačkah, ki so navajene stika z ljudmi in so dobro socializirane, ne predstavlja koristi v takem smislu kot je navedeno zgoraj (zmanjšanje stresa in preprečevanje ponovnega kirurškega posega).

Zaradi preglednosti porabe javnih sredstev, ki jih lokalne skupnosti svojih namenijo skrbi za zapuščene živali, je najbolj **priporočljivo** sistematično označevanje z **mikročipi**, odstranjevanje konice ušesa pa se uporablja **izjemoma** le za tiste mačke, nevajene človeškega stika, ki jih ni mogoče socializirati in oddati.

^a » 20. člen Zakona o zaščiti živali (Ur.l. RS 43/2007, UPB-2)določa:

Prepovedano je in se šteje za mučenje živali popolno ali delno amputiranje telesnih delov in popolni ali delni odvzem ali uničenje organov ali tkiv vretenčarjev, ki je storjeno naklepno.

Prepovedani so naslednji posegi:

... – krajšanje uhljev živalim, razen v primeru, če je poseg v korist živali; ...«

III.3 RAVNANJE Z OBOLELIMI, POŠKODOVANIMI ALI ONEMOGLIMI ŽIVALMI

32. člen Zakona o zaščiti živali določa, da mora veterinar zapuščenim bolnim in poškodovanim živalim nuditi potrebno nujno veterinarsko pomoč. Neozdravljivo bolnim ali poškodovanim, težko prizadetim in poginjajočim zapuščenim živalim mora veterinar zagotoviti takojšnjo usmrtitev.

Katerikoli veterinar, ne glede na to ali ima pogodbo z zavetiščem, je dolžan nuditi nujno veterinarsko pomoč ali takojšnjo usmrtitev zapuščenim živalim.

III.3.1 MIKROSPORIJA IN DRUGE DERMATOFITOZE

Je zoonoza, povzročitelj je gliva rodu *Microsporum canis* (98% pri mačkah). Drugi povzročitelji so še *M. gypseum* ali *Trichophyton mentagrophytes* (pogostejši pri psih).

Orientacijska diagnostika je pregled z Woodovo svetilko, za potrditev povzročitelja je potrebna gojiščna preiskava.

Za skupine ali kolonije prostoživečih mačk, ki živijo na istem (skupnem) teritoriju, kot obolela mačka, pri kateri je bil izoliran povzročitelj z gojiščno preiskavo, za potrditev povzročitelja zadošča pregled z Woodovo svetilko in občasna izolacija povzročitelja iz manjšega števila živali iz iste lokacije.

O ravnanju z mačko, obolelo za mikrosporijo, strokovno presodi veterinar odgovoren za zdravstveno varstvo živali v zavetišču. Mačko lahko zdravi, če je to mogoče in smiselno ali pa jo humano usmrti, nikakor pa se mačke obolele za mikrosporijo **ne sme vrniti v okolje**.

III.3.2 MAČJA LEVKOZA IN VIRUSNA IMUNOSUPRESIJA MAČK

Mačja levkoza in virusna imunosupresija mačk sta bolezni, ki ju povzročata virusa iz skupine *Retroviridae*. Pri obeh boleznih je prizadet imunski sistem obolele živali. Okužba se širi preko ugriznih ran, zato so mačke, ki živijo zunaj precej bolj izpostavljene. Bolj izpostavljeni so tudi nekastrirani samci, ker se pogosteje pretepajo v času parjenja.

Za obolele mačke, ki kažejo klinične znake (vročina, dehidracija, izguba teže in apetita, kožne bolezni...) se svetuje humana usmrtitev.

FeLV/FIV serološko pozitivne mačke, ki so sterilizirane ali kastrirane, zavetišče lahko odda v posvojitev, ne sme pa se jih vračati v okolje. Obe bolezni sta namreč neozdravljivi in ker okvarita imunski sistem, je pozitivna mačka izredno dovzetna za druge bolezni. Tudi, če mačka ne kaže kliničnih znakov bolezni, se bo le ta v določenem času razvila in takrat bo mačka preživela le ob primerni oskrbi in zdravljenju.

III.4 PRIPOROČENE EVIDENCE O OSKRBLJENIH PROSTOŽIVEČIH MAČKAH, KI SO BILE IZPUŠČENE NAZAJ V OKOLJE

Priporočamo, da občine, ki nosijo stroške oskrbe zapuščenih t.i. prostoživečih mačk, od zavetišča, ki tako oskrbo izvrši, v okviru pogodbe o izvajanju dejavnosti zahtevajo vodenje evidenc o označenih mačkah.

Evidence naj vsebujejo:

- identifikacijsko oznako (mikročip) oziroma fotografijo (za mačke, ki so označene z odstranjenim vršičkom ušesa)
- lokacijo na kateri je bila mačka odlovljena,
- ime in priimek ter naslov osebe, ki je mačko odlovila,
- datum sprejema v zavetišče,
- opravljene diagnostične teste in rezultate teh testov,
- opravljen poseg,
- datum vrnitve v okolje ali datum oddaje skrbniku.

Če se mačke, ki se vračajo v okolje, označi z **elektronskimi oznakami/mikročipi**, lahko zavetišče evidenco takih mačk vodi tudi v aplikaciji Centralni register psov.

Slika 1: Primer dosjaja prostoživeče mačke vnesene v CRPsi, last občine Žalec.

Podatki psa	Lastnik
<p>Številka čipa: 705000000000001</p> <p>Številka znamke:</p> <p>Ime psa:</p> <p>Številka potnega lista:</p> <p>Datum izdaje p. lista:</p> <p>Datum rojstva: 1. 1. 2006</p> <p>Žvrat: MAČKA</p> <p>Starost: 3 leta</p> <p>Status: Živ</p> <p>Pasma: NI PODATKA</p> <p>Spot: ŽENSKI, STERILIZIRAN</p> <p>Velikost: SREDNJI</p> <p>Dolžina dlake: KRATKA</p> <p>Barva: BELA TIGRASTA</p> <p>Posebnosti / opombe: FeLV neg. FIV neg. Mikrosporija neg. vrnjena na mesto odlova - Podvin, Žalec</p> <p>Število cepljenj: 0</p> <p>Število ugrizov: 0</p> <p><small>Razširica zapisa: #1, 16.3.2009 21:40:23 Podatke vpisal: Testni VA uporabnik (splet)</small></p> <p><input type="button" value="Spremeni podatke"/></p>	<p>Matična številka: 100200300</p> <p>Ime: OBČINA</p> <p>Priimek: ŽALEC</p> <p>Ulica:</p> <p>Pošta: 3310 ŽALEC</p> <p>Občina: ŽALEC</p> <p>Elektronska pošta:</p> <p>Telefon 1:</p> <p>Telefon 2:</p> <p>Datum rojstva:</p> <p><small>Razširica zapisa: #1, 16.3.2009 21:40:23 Podatke vpisal: Testni VA uporabnik (splet)</small></p> <p><input type="button" value="Spremeni podatke"/></p>
	Lastništvo
	<p>Datum prijave: 16. 3. 2009</p> <p>Vrsta prijave: NAJDENJA</p> <p>Opombe: brezdomna mačka, oskrbljena preko zavetišča Zonzani in veterinarske ambulante Zvitorepka</p> <p><small>Zapis lastništva: #1, 16.3.2009 21:40:23 Podatke spremenil: Testni VA uporabnik (splet)</small></p> <p><input type="button" value="Odjava psa"/> <input type="button" value="Novo lastništvo"/></p>

Slika 2: Primer seznama vseh prostoživečih mačk, oskrbljenih na stroške občine v CRPsi

Iskanje po psih in lastnikih

Osnovno iskanje Oznaka psa: EMSO ali MS lastnika:

Napredno iskanje Številka potnega lista: SI11 Priimek in ime lastnika: Žalec OBČINA

Cepjenja Ime psa: Ulica in hišna št.:

Ugrizi Velikost psa: Kraj:

Dožina dlake: Pošta lastnika:

Spot: Občina:

Pasma psa: Žval:

Samo aktivni psi Tuji čip Tuji potni list
 Nevarni psi Sumljivi psi Nepopolna sprema dokumentacija

Oznaka psa	Ime psa [▲]	Pasma	Spol	Starost	Prijava	Odjava	Status	Ime lastnika	Naslov lastnika
7050000000000001		X	ZS	3 leta	16.3.2009		živ	ŽALEC OBČINA	3310 ŽALEC
7050000000000002		X	MK	2 leti	16.3.2009		živ	ŽALEC OBČINA	3310 ŽALEC
7050000000000003		X	ZS	10 mes.	16.3.2009		živ	ŽALEC OBČINA	3310 ŽALEC

Najdenih zapisov: 3

Priloga: Seznam društev na področju zaščite živali, ki so pridobila status društva, ki deluje v javnem interesu

(podatki MKGP, z dne 17.3.2009)

Društvo proti mučenju živali Koroške,
Društvo za dobrobit živali Izola
Društvo za osvoboditev živali in njihove pravice,
Društvo za pomoč živalim Velenje,
Društvo za varstvo in proti mučenju živali Maribor,
Društvo za zaščito živali Ljubljana,
Društvo za zaščito živali Pomurja,
Obalno društvo proti mučenju živali Koper,
Društvo za zaščito živali Veles,
Društvo za zaščito živali Kočevje,
Društvo proti mučenju živali Trbovlje,
Slovenska zveza za sokolarstvo in zaščito ptic ujed,
